

Hogyan védekezzünk a nemi betegségek ellen?

SZEGVÁRI SÁNDORNÉ

[...] Mi készül ma nálunk Magyarországon? Mit akarnak tenni a számottevő körök a bajok elhárítása érdekében? A NEMI BETEGSÉGEK LEKÜZDÉSÉRE ALAKULT MAGYAR EGYESÜLET ankétot rendezett, melynek eredménye egy sor indítvány; ezek egy része, ha keresztülviszik, mindenesetre hatással lesz a katonaságra. Néhány hét óta egy újabb eszme izgatja a szakköröket. A RENDŐRSÉG ERKÖLCSRENDÉSZETI OSZTÁLYA az utolsó hónapokban gyakori razziákat tartott a zugszállókban, éjjeli mulatóhelyeken és kávéházakban. Ellenőrizteti a helynélküli cselédek tanyáit, a kvártélyos asszonyok szállásait. — A razziák alkalmával természetesen csak a nők kerültek a rendőrség elé és orvosi vizsgálatra. Az előállított nők között mindenféle hivatás volt képviselve, tehát számos olyan nő is, aki nem úzi keresetszerűen a prostitúciót.

Schäffer Jenő dr. szerint például az 1915. dec. 12-én tartott razzia alkalmával előállított 154 nő közül volt: artistanő 5, nevelőnő 1, cseléd 31, felírónő 6, elárusítónő 2, varrónő 13, házileány 7, gyári munkásnő 12, napszámosnő 5, takarítónő 7, villamos kalauznő 1, egyéb foglalkozású 63.

Igazságos-e az, hogy ezeket a nőket a rendőrségre és kényszergyógyításra viszik, mikor az őket kísérő férfiakat egyáltalában nem vonják felelősségre? Hát csak a férfiak egészségét kell megvédeni a nőkkel szemben, és nem megfordítva? Csak a prostitúciót felkereső *férfinak* van joga a védelemre? A *családanyának*, a tiszta monogámiára törekvő *menyasszonynak* nincs?

Pedig a faj szempontjából a férfi veszedelmesebb, mint a prostitúciót *keresetszerűen* űző nő, mert ő a *családba* viszi a bajt és megfertőzi a forrás tisztaságát, melyből a jövő nemzedék fakad. A razzián talált nők között, azt mondja a fáma, voltak tekintetes és méltóságos asszonyok is!

De egy erkölcsrendező agyvelőben megszületett egy merész gondolat: a kötelező rendőrorvosi vizsgálatot, amely Schäffer dr. szerint eddig csak igen kis eredménnyel járt, éppen ezért ki kell terjeszteni a nők szélesebb köreire, és amint hírlik, a kötelező vizsgálatot mindenképp házi cselédjeinkre akarják kiterjeszteni.

Az új gondolat szomorú symptomatikus jelentősége elfojt bennünk minden humoros felfogást. [...]

(*A Nő*, 1916. március 5. 3. sz.)

Veszedelemesen terjed a prostitúció

Nincs hely a kórházakban – Sok nőt fognak el a razziákon –
Intézkedni kell a fővárosnak – Schäffer rendőrfőtanácsos²⁴
nyilatkozata.
A Detektiv riportja

D[ÍÓSZEGHY]. M[IKLÓS].

Mit mondanak az orvosok?

Az orvosi szobák a második emeleten vannak, hat modernül berendezett laboratóriumban dolgoznak az orvosok, kik a következő információt adták erről a kérdéstről.

– *Napról-napra terjed a venerikus betegeknek a száma*, a megtartott erkölcsrendészeti razziáknak egyenesen szomorú az eredménye, mert olyan nagy arányokat öltöttek a megbetegedések, hogy lehetetlenség számba megy őket elhelyezni kórházakban, ami összefüggésben van a már régóta húzódo tervbe vett építkezésekkel. Pedig itt feltétlenül segíteni kell, mert *a TITKOS PROSTITÚCIÓ folytonosan terjed*, és hiába törekszik a rendőrség megakadályozni razziák által ezt a folyamatot, ha nem tudjuk őket kórházakban elhelyezni. A kormánynak feltétlenül kell valamit tenni ebben a kérdésben, mert ez így semmiképp sem maradhat, elvégre nem lehet összetett kezekkel, tanácstalanul és vállvonogatásokkal nézni ezer meg ezer egészséges fiatalembernek a megfertőződését, ami végeredményben az utódokra is kihat.

²⁴ Azaz Schäffer Jenő, a későbbi rendőrfőkapitány. Rendőrfőkapitány-helyettesé 1929. május 17-én nevezték ki. Egyik klopódiái (a verseci járásban fekvő nagyközség) birtokszomszédja Wekerle Sándor volt.